

EDUARDO BLAKE Y JOYES

[1] ENSAM MED FRUKTAN

Instängda och isolerade på en plats som borde vara säker, en konfrontation med skräcken själv

Snön har isolerat Eduardo och resten av bemanningen i det oansenliga gränsfortet Pontresina i norra Italien. Då kommer skräcken på besök - den börjar med att invadera deras drömmar, men snart är paranoian även en del av deras vakna liv.

Det brister för någon, följderna blir att någon annan får plikta med livet. Ordet moral börjar sakna innebörd när gruppen soldater på så vis fortsätter förtära sig själv. Måla upp paniken, paranoian, hur soldaternas disciplin bryts ner och försvinner. Samtidigt ses en naken kvinna gå längst fortets korridorer nattetid, eller dagtid bevaka fortet från näraliggande bergskrön. En natt hamnar Eduardo öga mot öga med varelsen. Beskriv hur han ser in i dess ögon, där tycker sig se in i världsalldet innan han svimmar.

[2] ISHME-LAGAN

En gång lärde du känna en av de du trott vara djävulens hantlangare, tvivlet kring deras natur lever alltjämt i din själ

Den onda cirkeln kan inte eller vill inte brytas. Eduardo förmodar att ett trettiotal soldater fortfarande finns i livet i fortet, men vem vet vid det här stadiet. Hunger, rädsla och isolation har gjort honom svag.

Eduardo och demonen har träffats fler gånger, försiktigt samtalat med varandra. Hennes namn är Ishme-lagan och hon är rädd, säger sig veta att hon är förföljd. Hon vill sluta ett avtal med honom - "rädda mitt liv och jag kommer berätta vem jag är och hur vikan hjälpa alla de du bryr dig om". Strax efter detta stormas fortet av soldater i Homines Intelligentiaes tjänst; övermakten är för stor och det är det sista Eduardo ser av demonen, som förs bort.

Beskriv hur Eduardo bitvis ångrar den förlorade möjligheten. Hur kontakterna med demonen fått honom att ideligen fundera kring demonernas natur.

[3] I HOMINES INTELLIGENTIAES VÅLD

Torterad och nära vansinnets gräns förlorar du greppet om livet och mänskligheten

Mer än en heretiker har försvunnit ner i Roms katakomber för att aldrig mer återses. Den här gången står Eduardo anklagad, och hans åklagare räds inga medel för att få sanningen ur honom.

I Roms katakomber återfinns Homines Intelligentiaes hemliga lokaler samt deras tortyrkammare. Scenen är en smärtsam återblick med Eduardo uppspänd på en sträckbänk. Beskriv fragmentariska sinnesintryck; kåpklädda män som betraktar honom känslökallt, muskelfibrer som brister, anklagande frågor som haglar. När allt är över beskriv hur organisationen till sist släppte honom fri, oklart varför. Inte lång tid därefter är han på väg mot Mu. Minnet väcker ilska till liv i Eduardos inre.

KAPTEN FRANCISCO DE ELIZA

[1] BAKHÅLL I EVERGLADES

En kamp för att överleva, man mot man djupt inne i Floridas gudsförgättna träsk

Träskens indianer har envist vägrat möta Francisco och hans trupp öga mot öga, men likväl är hans led uttunnade, hans män utmattade, sjuka eller sårade. Genom att angripa bosättningarnas kvinnor och barn ska kriget vinnas ändå, så lyder hans order.

Indianer hemmastadda i Floridas träskmarker har terroriserat Francisco och hans trupp. Nu kan de ana en bosättning genom gryningsdimman, och kvinnor och barn som börjat utföra sina morgonsysslor. Joaquin, vid Franciscos sida, är hämndlysten, och orden är tydliga. Låt spelaren frossa i sitt dilemma, eller utföra angreppet följt av redogörelser för människoslakt och övergrepp. Minnet får Francisco att kallsvettas.

[2] EN LEDARES ANSVAR

En sen kväll, stönanden från de döende ekar i natten, ett svårt beslut behöver fattas

Återigen har de vunnit. Francisco står oskadd men nedsölad av blod omgiven av sina underlydande. Beskriv hur han

mot svåra odds lett sina mannar till en dyrköpt seger. Segern över indianerna ger dock bara kortvarig respit, för mycket snart kommer deras tusenhövdade förstärkning att anlända till platsen. Franciscos enda möjlighet att återkomma till Santa Elena är att bedöma vilka som klarar en blixtmarsch och vilka som måste lämnas kvar. Beskriv hur dödsångesten lyser i ögonen på de sårade och sjuka. Aldrig igen!

[3] VÄNDPUNKTEN

Kriget går dåligt, och plötsligt har du blivit syndabock

Franciscos felbeslut låg i att inte komma galjonen Nuestra Señora de la Soledad till undsättning, såsom beordrat – vilket hade varit ett självmordsuppdrag. Nu läxas Francisco upp av den högtravande och ursinnige amiral Oquendo. Beskriv hur han i givakt och med en blick riktad mot fjärran tar han emot amiralens salvor. Francisco sänds hem i onåd. Där väntar månader av skam och familjens fördömande blickar.

JOAQUÍN ROJA

[1] REKRYTERAD

Ett möte med en fruktad man, en insikt om hur andra ser dig, ett erbjudande du inte har råd att tacka nej till

Joaquin sitter mitt emot Bernardo de Cardenas, en fruktad och mycket inflytelserik krigshjälte. Bernardo talar som besatt om Mu, om att han fått upp ögonen för Joaquin och vill skicka honom dit. Berätta hur Bernardo broderar ut om Joaquins stora lojalitet, hur han aldrig ifrågasätter order, hur målmedveten och hänsynslös han är. Bernardo verkar känna igen sig själv i Joaquin. Det smickrar Joaquin långt mindre än han själv kunde ha anat. Istället ber Joaquin om att få med sig Francisco på resan, som sitt befäl. Bernardo tvekar, men viker sig när Joaquin ställer ett ultimatum: båda eller ingen.

[2] EN REGNIG DAG I AUGUSTI

Ett moget vetefält, en ek och därunder; ett möte med en barndomsvän som visat sig kunna betyda mycket mer...

På väg till Mu stannar Joaquin en tid till i sina gamla hemtrakter i Granada. Han och barndomsvännen Marisa återser varandra för första gången under en ek, i skydd för regnet. Beskriv ögonkast, ett bultande hjärta, blyga leenden, den mustigt fuktiga doften som omger dem. Vid ett senare tillfälle ligger de omslingrade om varandra vid en trögflytande å, de är nakna. Hon följer ett långt ärr längst Joaquins bröst med fingret - var kommer det ifrån? - hon frågar honom. Hon är så vacker, vem hade kunnat hoppas på en sådan lycka? Minnet får Joaquins hjärta att slå extra hårt.

[3] ETT VEMODIGT FARVÄL

Tiden för farväl närmar sig fort, alldeles för fort. En sista blick över axeln visar det hemland och den kvinna du kanske aldrig mer ska återse.

Datumet för Joaquins avresa närmar sig. Det har varit lyckliga dagar. Men vetskapen om ett åstundande farväl har hela tiden legat som mörkt moln över Joaquins och Marisas samvaro. De har pratat om framtid, om Joaquins hemkomst; deras familjer står på god fot med varandra och de båda hade kunnat tänka sig ett giftermål.

Beskriv hur Joaquin med ett tungt hjärta lämnar sin älskade efter ett sista möte i en olivlund en varm sensommardag

JOLANDA MALATESTA

[1] MARKNADSPLATSEN

Ett tidigt möte med mänsklig grymhet, en traumatisk lärdom

Genova visar inte upp sin vänligaste sida mot elvaåriga flickor på rymmen, men aldrig att Jolanda tänker återvända hem. Självbevarelsedriften tar inte hänsyn till lagar och föreskrifter.

Efter att ha blivit påkommen med stöld misshandlas Jolanda svårt av uppretade köpmän. Som vedergällning av den bestulne anklagas hon för horeri, och som straff skär han sadistiskt håret av henne inför samtliga närvarande.

[2] DEN ÖVERSTA KAMMAREN

Ett lyckat inbrott, ett underligt möte

Högst upp i självaste Notre Dame de Paris förvaras ett underligt tingest som Jolandas anonyma uppdragsgivare efterfrågar. Klättrande från gargoyler till gargoyler tar sig Jolanda mot den översta kammaren på ett storstilat vis.

Låt Jolanda stoppat tingesten, en förunderlig kristallskalle, i sin väska, men när hon är redo att svinga sig ut så kommer en oöppnad man med kandelaber och klädd i nattsärk in i rummet. Hans namn är Gilbert Garnier och han tycks imponerad - innan scenen är över bör han ha presenterat sig och etablerat en kontakt: "Jag är Gilbert Garnier, kom ihåg mig - jag kan göra dig rik en dag".

OBS! Gilbert Garnier är idag spion på Mu, under namnet Gomez Suarez. Så snart efter denna flashback som är rimligt kan du låta Gilbert Garnier göra entré igen, fast på Mu. Låt honom i en kort scen erbjuda omvårdnad, förplågnad eller på annat vis vara till hands. Allt för att få tid att fresta Jolandas girighet att bli agent för den andra sidan...

[3] BEDRAGAREN

Mecenaten Luigi Fubini från Venedig har förrått dig och lämnat dig som död. Nu, i hans hemstad, är det tid för hämnd.

Luigi betalade inte för ett fullbordat uppdrag med guld, som utlovat, utan med ett mordförsök. Ett halvår har gått; beskriv kort Venedigs miljö och Luigis palats. Låt Jolanda ta sig in i palatset. Korta episoder, inga slag utan låt henne lyckas med vad hon företar sig - en vakt att smyga förbi eller dräpa, en murgröna att klättra på upp till en balkong, innanför; Luigis sovkammare och Luigi själv sovandes. Låt Jolanda ta honom av daga på ett sätt hon behagar. Minnet får ett snett leende att sprida sig över hennes ansikte, och knogarna att vitna.

DOÑA CLEMENTIA DE LEYBA

[1] EN BLODIG UPPTÄCKT

En sen kväll i en mörk universitetslokal; skalpeller och liklukt

Beskriv ett litet rum, upplyst av flackande oljelampor. Clementia står böjd över en brits på vilken det ligger ett blodigt demonkadaver. Dess hårlösa hud är blek, nästan genomskinlig, inälvorna påminner om en människas, men är ändå distinkt annorlunda. Clementia gräver djupare och djupare i dess innanmäte, ett efter ett skär hon ut de glänsande organen och sorterar dem i burkar och behållare. Berätta hur hon skymtar något inne i varelsen, hur hon gräver mer intensivt i dess buk, hur hon stirrar in i håligheten, och att två små knappålsögon stirrar tillbaka.

[2] FARVÄL TILL MITT LIVSVERK

Böcker staplade på ett bål, ett sista farväl till resultatet av många års vedermödor

Det är en kylig höstmorgon. Dimman ligger kvar över stenläggningen. Runt omkring Constantia står människor, soldater, magistern, åskådare. Någon sätter en fackla mot böckerna, och lågorna får fäste. Hårdhänta nypor håller fast Clementia, som vill slita sig lös och förhindra det som sker. Allt arbete, alla minutiösa efterforskningar, är på väg att gå förlorade. Lärdomen går upp i rök, vilken stiger och försvinner bort över hustaken.

[3] KVÄVANDE ENSAMHET

En panikfylld konfrontation med de egna känslorna i en isolerad ensamhet

D
e
t

ä
r

t
i
d
i
g

k
v
ä
l
l
t